

[Oluf Pedersen.]

os mod Opsigelse ikke var bygget paa Frivilligheden, som det var hævdet af Udenrigsministeren.

Jeg henviser her til den Debat i Folketinget, som er refereret i Folketingstidenden for 1934—35. Men det burde være uden for Diskussion, at Ministerens Udtalelser er sandfærdige. Det har jeg stadig tilladt mig at tro, saaledes at vi, hvad der var Forudsætning for vor Tilslutning, ikke var bundet til Planøkonomi eller Importregulering ud over, hvad Organisationerne frivilligt var i Stand til at gennemføre for at opfylde den af dem selv sluttede Aftale. I Tysklandstraktaten er Valutacentralen derimod direkte omtalt som et Led i Aftalen. Dette gælder ogsaa den nye Traktat, Tilægsoverenskomsten med England, som her er til Behandling. Nu har jeg nok set, at den højtærede Udenrigsminister under Forhandlingerne i Landstinget over for Landstingsmand Villemoes har erklæret, at man ikke bændt sig til Valutacentralen, men kun til at give Adgang i rimeligt Omfang for Varer til Danmark, og paa et Spørgsmaal af Landstingsmand Stein, om Regeringen vilde møde Krav om en Ændring af vor Valutapolitik med den Indvending, at vi var bundet ved Englandstraktaten, svarede Udenrigsministeren, at vi var ikke bundet til Valutacentralen, men yderligere sagde Ministeren Sp. 158 i Landstingstidenden — jeg beder om Tilladelse til et ganske kort Citat —:

„Jeg skal tilføje, at en Kontrol med vor Omsætning med den øvrige Verden derimod ligger baade i den samlede Aftale fra 1933 med England og i Aftalen med Tyskland.“

Efter denne Udtalelse, som jeg mener strider mod, hvad Ministeren udtalte, dengang vi behandlede Englandstraktaten, og ogsaa mod, hvad selve Traktaten siger, vil vi, selv om vi ikke mener, Udtalelsen er rigtig, ikke stemme for Traktaten, da vi ikke godkender Ministerens Fortolkning. Jeg finder Anledning til over for den fantastiske Plan, som blev udviklet af det ærede Medlem Hr. Drachmann som Ordfører for den konservative Sekt, at udtale, at vi fra Retsforbundets Side ikke ønsker, at Staten skal afgøre, hvad der skal importeres og eksporteres, men mener, at dette maa afgøres af Eksportørerne selv, afgøres ved en Afvejning af Eksportørernes Interesser over for Forbrugernes. Og den Tanke, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, nemlig at Landbruget selv overtog Eksporten og selv

sikrede sig, at man fik Varer hjem til Gengæld, at man altsaa fik en Handel, hvor man fik udelukket den uberettigede Fortjeneste for Grosserereren, altsaa kort sagt den Tanke, at Landbruget selv overtog Eksporten, finder jeg udmærket, thi derved vilde man netop paa en naturlig Maade opnaa Mulighed for en Begrænsning eller en Udvidelse af Eksporten, alt efter som det ene eller det andet kunde betale sig, naar Forretningen skulde være til Fordel for begge Parter.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan takke de ærede Ordførere for deres Tilslutning til selve det foreliggende Forslag, derfra dog desværre undtaget den ærede sidste Taler. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremhævede, at jeg ved given Lejlighed havde betegnet Handelsaftalerne som en stor Fordel for dansk Landbrug. Jeg tror ikke, vi behøver at kaste os ind i en stor Diskussion derom i Dag; Kendsgerningen er saa aabenlys for ethvert Menneske i dette Land, at en Drøftelse deraf vistnok maa siges at være nogenlunde overflødig.

Med Hensyn til det særlige Spørgsmaal om, hvad Aftalen binder til med Hensyn til Valutacentralen, da gjaldt den gamle Udtalelse, som det ærede Medlem saa hyppigt beskæftiger sig med om en frivillig Ordning iværksat af Erhvervene, udelukkende Spørgsmaalet om de 80 pCt. Kul, og det viste sig i Praksis, at det ikke var muligt at gennemføre dette ved en frivillig Ordning, saaledes som der dengang efter de foregaaende Forhandlinger var Udsigt til.

Den Tilføjelse, der nu foretages til Aftalen, binder ikke til et særligt Attestsystems Bevarelse, det har jeg fremhævet i det andet høje Ting over for Bemærkninger, der fremkom dør. Derimod er det aabenbart, at hele den almindelige Handessituation, saa længe der føres saadan Kontrol med Indførsel og Udførsel i de Lande, til hvilke vi udfører vore Varer, som Tilfældet nu er, forudsætter en Kontrolmulighed ogsaa her i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen vendte sig til det gamle Spørgsmaal om den manglende Udnyttelse af Valutaattesterne. Det har vi for nylig haft Lejlighed til at drøfte meget indgaaende. Ogsaa dør er Kendsgerningerne aabenbare. Der findes i dette Øjeblik vedblivende meget store Mængder af Attester paa alle de forskellige Varegrupper, som ikke er blevet udnyttet, unormalt store Mængder. Der er altsaa ikke Vanskelighed ved at faa Attester nok, men